

Velikonoční dopis 2021

Farního sboru ČCE v Hranicích

Milí bratři, sestry a přátelé našeho sboru,

blíží se Velikonoce a já si uvědomuji, že oproti loňskému roku máme tu výhodu, že Velikonoce můžeme slavit v kostele. Ano, opravdu tohle jde, ale samozřejmě nás všechny trápí jiné okolnosti, které nelze moc změnit a my musíme být trpěliví a vydržet.

Velikonoce jsou svátky, kdy si připomínáme Boží vysvobození, kterému předcházelo nemalé utrpení. I my můžeme tímto směrem v této době uvažovat, že za naším utrpením stojí Boží pomoc, Boží vysvobození, Boží podaná ruka a ujištění:

Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. 1 Korintským 10:13

Přeji, aby Vás toto slovo nejen povzbudilo, ale i neslo v čase, který se Vám bude zdát neúnosný.

S milým pozdravem

Pavlna Lukášová, Vaše farářka

Bohoslužby v době Velikonoc v kostele na Šromotově náměstí vždy v 8.30 hod:

28.3. 2021 – Květná neděle (letní čas!!!)

2.4. 2021 – Velký pátek – velkopáteční bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

4.4. 2021 – Velikonoční neděle – vysluhování Večeře Páně

Netrapte se ...

V Bibli, v Novém zákoně, v dopise Filipským apoštol Pavel povzbuzuje křesťany ve Filipech ... **Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.** *A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. F 4,6-7*

Netrapte se žádnou starostí Copak to jde? Každý se něčím trápíme, něco řešíme, probíráme. V hlavě máme toho někdy tolik, že to míří někdy až k osobnímu zoufalství. Děti mají svá trápení, dospělí mají svá trápení a staří mají také svá specifická trápení. V každé době a v každém věku lidského života máme něco, co nás více či méně trápí. Bud' jsou to osobní věci, a nebo okolnosti, ve kterých jsme se ocitli. Trápení se nevyhýbají ani věřícím lidem, není to tak, že by je nic takového nesužovalo, protože věří v Boha. Už i bibliční svědkové o tom vědí své, že se člověk prostě ve svém životě nejen raduje, ale i ledasčím trápí. Je tu ale návod, jak z toho ven ... **NETRAPTE SE!** Ale má to své **ALE, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.** A právě ta druhá část verše nám radí, jak se z toho trápení dostat. Ne se v něm ujišťovat a naříkat si, ale v každé modlitbě a prosbě nejprve děkovat a potom předkládat své žádosti Bohu. Teď je otázka, jestli když se něčím trápíme, jestli jsme schopni a ochotni se ještě modlit. Do vztahu člověka a Boha patří modlitba na prvním místě. A jestli nám na modlitbu nezbyvá čas, jestli se nějak z toho vztahu vytratila, tak je to jako v manželství, které nefunguje, protože v něm už není prostor pro lásku. Dá se tedy říci, že nefunkční vztah s Bohem se projeví tím, když přestaneme s Bohem mluvit – přestaneme komunikovat prostřednictvím modlitby. A ta modlitba není jen něco naučeného, co přečtu z modlitební knížky a nebo odříkám, ale jakési vnitřní vyjádření, které obsahuje dvě základní roviny.

Nejprve děkuji – nenaříkám, ale projevím **vděčnost**. A pokud jsem člověk negativní, unaříkaný, tak to je opravdu niterná práce přijít na to, za co mohu být vlastně vděčný. Poděkovat mohu za nový den, za rodinu, za domov, za přátelství, za přírodu, za dobré jídlo, za hezké počasí, za zdraví ... za cokoliv... tady by měl být člověk hodně konkrétní a osobní a rozhodně ne stručný. A až **pak předkládejte své prosby a žádosti Bohu** – pak vyslovte ta svá trápení, ty bolesti a křivdy, co zatemňují každý den. Možná se teď ptáte a co se pak bude dít? Co se změní? Bude vše pryč? Ne, naše trápení nezmizí, ale výrazně se nám ulehčí a možná získáme i nový náhled. Je to jako když jdete s nějakými těžkými taškami, ta břemena tíží čím dál víc, špatně se s tím nákladem jde. Je toho hodně, co neseme, možná jsme si toho i vědomě tolik nabrali a cestou se to holt jaksi proneslo ... a ta modlitba je asi taková, že si do té své cesty přizvete přítele a on vám nabídne, že ten náklad ponese s vámi, že vám pomůže. A tak nejen, že už nejdete sami obtěžkáni životem a starostmi všeho druhu, ale navíc máte pomoc, někoho, kdo to s vámi nese. Na některé starosti a břemena v taškách si vystačíme sami, někdy ale potřebujeme pomoc. Někdy nám pomůže člověk, kterého nám Bůh vyšle na pomoc a někdy to s námi nese sám Bůh v podobě Krista, který znal pozemské trápení a utrpení.

NETRAPTE SE ŽÁDNOU STAROSTÍ - tato povzbudivá výzva k modlitbě je směřována právě do tohoto předvelikonočního a velikonočního období, abychom pochopili, že nejsme sami na všechny ty těžké kříže a křížky, co neseme – jeden to na sebe symbolicky všechno vzal a vynesl to až na Golgatu. Naše předvelikonoční přemýšlení, by mělo být o cestě, kterou každý z nás jde s různým rancem starostí a těžkostí a měla by končit pod Ježíšovým křížem, o kterém dnes už víme, že je prázdný.

Modlitba: Pane, naše břemena a kříže nám pomáháš nést až do konce našich dní a na konci nás čeká odložení všech břemen a starostí, a cesta za Tebou. Velikonoční poselství je o vzkříšení nás všech, kteří vytušili, že ty jsi jediná schůdná cesta životem k životu na věčnosti. Sláva Tobě Pane! **Amen.**